

- genom att inte konstatera att den rapporterade medlemsstaten och Efsa hade begärt att klagandena skulle inkomma med ytterligare uppgifter för att komplettera dokumentationen, i enlighet med artikel 8.5 i förordning nr 451/2000 ⁽³⁾,
- genom att inte slå fast att kommissionen inte följde det föreskrivande förfarandet enligt rådets beslut 1999/468 ⁽⁴⁾ och genom att finna att kommissionen inte åsidosatte artikel 5 i rådets beslut 1999/468, och
- genom att inte finna att kommissionen gjorde sin bedömning av trifluralin med hjälp av kriterier som inte omfattas av direktiv 91/414 och som saknar stöd i den relevanta lagstiftningen, och således agerade utan behörighet (*ultra vires*).

Med stöd av dessa skäl anför klagandena att tribunalens dom i mål T-475/07 ska upphävas och att kommissionens beslut 2007/629/EG ska ogiltigförklaras.

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 42.

⁽²⁾ EUT L 230, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 20, s. 236.

⁽³⁾ EGT L 55, s. 25.

⁽⁴⁾ EGT L 184, s. 23.

Överklagande ingett den 24 november 2011 av Regione Puglia av det beslut som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 14 september 2011 i mål T-84/10, Regione Puglia mot kommissionen

(Mål C-586/11 P)

(2012/C 25/75)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Regione Puglia (ombud: F. Brunelli och A. Aloia, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva det beslut tribunalen meddelade den 14 september 2011, och som delgavs klaganden den 15 september 2011, varigenom tribunalen avvisade talan i mål T-84/10,
- pröva målet i sak och följaktligen ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut K(2009) 10350 av den 22 december 2009 att fastställa giltigheten och effektiviteten av enbart de bestämmelser som avses i artikel 4 om återkallande av nedläggningen av delutbetalningarna från Europeiska regionala utvecklingsfonden för det program som avses i detta beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden gör i första hand gällande att det förekommit förfarandefel i första instans vilket orsakat klaganden en allvarlig

skada. Förfarandefelet består i att det muntliga förfarande som föreskrivs i artikel 114.3 i tribunalens rättegångsregler hoppades över.

I andra hand anför klaganden att tribunalen har åsidosatt unionsrätten dels genom att göra en felaktig tolkning av artikel 263.4 FEUF och rådets förordning (EG) nr 1260/1999 ⁽¹⁾, jämförd med artikel 4.2 och 4.3 FEUF och artikel 5.3 FEUF, dels genom att ge en otillräcklig motivering av sina slutsatser i strid med artikel 81 i tribunalens rättegångsregler.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1260/1999 av den 21 juni 1999 om allmänna bestämmelser för strukturfonderna (EGT L 161, s. 1)

Överklagande ingett den 24 november 2011 av Omnicare Inc. av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 9 september 2011 i mål T-289/09, Omnicare inc. mot byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller), Astellas Pharma GmbH

(Mål C-587/11 P)

(2012/C 25/76)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Omnicare Inc. (ombud: M. Edenborough QC)

Övriga parter i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) och Astellas Pharma GmbH

Klagandenas yrkanden

Klagandena yrkar att domstolen ska upphäva den överklagade domen, och besluta om att klaganden ska få ersättning för sina rättegångskostnader i båda instanser.

Grunder och huvudargument

Klaganden åberopar en enda grund till stöd för sin talan. Tribunalen påstås felaktigt ha tillämpat artikel 8.1 b i rådets förordning (EG) nr 207/2009 ⁽¹⁾ (den nya förordningen). Målet rör en invändning från Astellas Pharma GmbH (tidigare Yamanouchi Pharma GmbH) (invändande part) som grundade sig på den invändande partens tyska varumärkesregistrering nr 394 01 348 och ett påstående om att det förelåg risk för förväxling enligt artikel 8.1 b i rådets förordning nr (EG) nr 40/94 ⁽²⁾ (den gamla förordningen) (men som är identisk med de relevanta delarna i den nya förordningen). Eftersom det äldre varumärket hade registrerats mer än fem år innan invändningsförfarandet inleddes, var det nödvändigt för den invändande parten att visa att varumärket verkligen hade använts för att kunna använda det som grund för en invändning.